

[Agnete Laustsen]

måder, altså – som det omhandles i lovforslaget om ændring af bl.a. byfornyelsesloven – også i en byfornyelses- eller boligforbedringsbeslutning, således at ældre- og handicapvenlige foranstaltninger finansieres med støtte efter byfornyelsesloven. Netop dette er jo uhyre væsentligt, idet en stor del af den ældre befolkning netop bor i den gamle boligmasse, hvor man på grund af dårlige adgangsforhold, opvarmingsmuligheder og sanitære faciliteter må føre en lidet misundelsesværdig tilværelse. Dette gælder især i storbyerne, det gælder først og fremmest i København, hvor 40 pct. af boligerne er uden bad mod 14 pct. i resten af landet, og hvor ca. 13 pct. er uden toilet.

Da vi forleden drøftede boligministerens bygge- og boligpolitiske redegørelse, var der nogen tvivl om, hvorledes plejehjem skulle indgå i den nye ældreboligpolitik. Vi er tilfredse med, at det af de nu fremsatte forslag fremgår, at det stadig vil være muligt at opføre disse institutioner, som i en række byer kan opfylde et behov, som ikke kan tilgodeses i en selvstændig bolig, simpelt hen fordi der er tale om mennesker med et stort og konstant plejebæhov. Det må derfor være kommunernes egen sag og eget ansvar at vurdere, om særlige grunde kan anføres for at bygge disse institutioner, og jeg tror ikke, at det vil kunne volde problemer.

Med hensyn til økonomien i og finansieringen af disse nye boligformer foreslås der jo 100 pct. kommunal medfinansiering, men – og det synes jeg er værd at bemærke – også en ophævelse af den nugældende kvotastyring. Jeg husker, at begrebet »100 pct. medfinansiering« blev diskuteret i debatten forleden; det blev også bragt frem igen i dag, og jeg vil derfor gerne påpege, at der jo er tale om medfinansiering, da staten via boligydelsen og beboerne – og det synes jeg ikke vi må glemme – via den husleje, der skal betales – og jo herunder 93,75 pct. af afdragene på indeksslånene – også i ganske substantielt omfang medvirker i finansieringen.

Kommunerne bliver altså nu fritaget, som de har ønsket det igennem mange år, for en kvotastyring, og det økonomiske tilsvær overgår så fra statslig refusion af udgifterne til bloktilskud fra staten. Det, man så kan spørge om – og det, jeg synes man bør – er, om denne bloktilskudsordning vil kunne dække de meget individuelle behov, der er i

kommunerne. Også i denne forbindelse springer København og denne bys meget store andel af ældre og helt gamle jo i øjnene, og jeg synes, at vi må have dette spørgsmål nærmere undersøgt i udvalget, før vi uden videre siger, at denne omlægning kan siges at være rimelig.

Vi er, som det vil være fremgået, meget positive over for den omlægning, ministeren her har lagt op til, og vi vil også i det meget grundige udvalgsarbejde, jeg forudser vi skal have, medvirke positivt til disse lovforslags gennemførelse.

Thor Pedersen (V):

Dette lovforslag er et godt skridt på vejen væk fra en anbringelse af vore ældre medborgere i institutionslignende byggeri. I venstre finder vi det væsentligt, at man også som ældre har mulighed for en selvstændig tilværelse, og i den sammenhæng er det vigtigt at have sin egen bolig. At anbringe personer på institutioner vil uanset institutionernes gode vilje tage initiativ og ansvar fra den enkelte. På en institution vil regler og arbejdstilrettelæggelse nemt medføre ensartethed.

Endvidere må det erkendes, at når man bliver beboer på et plejehjem og mister muligheden for selv at administrere sin egen økonomi, bliver ansvaret for væsentlige dele af ens liv overladt til andre. Plejehjem skal være undtagelsen, der kun bør bruges, når der kræves særlig intensiv pleje. Dette har også i en del år været indstillingen i kommunerne, og lovforslaget tydeliggør denne holdning.

Forslaget falder også godt i tråd med de synspunkter, ældrekommissionen tidligere har givet udtryk for, nemlig at alderdommen skal leves som en fortsættelse af ens tidligere tilværelse. Det kan bedst gøres, hvis man har sin egen bolig.

Ligeledes bør vore ældre medborgere fortsat have mulighed for at tilrettelægge deres egen tilværelse og bruge egne ressourcer, hvilket også sker bedst i egen bolig. Netop det at kunne udnytte egne ressourcer er vigtigt, hvis man skal kunne opretholde følelsen af at have en selvstændig og meningsfyldt tilværelse.

At forslaget samtidig indebærer en decentralisering, kan selvsagt kun glæde venstre. Det er vigtigt, at kvotasyttemet afskaffes.